

Pietarissa 16 97
XII

Pekka !

Hämmästyttävä ja odotta-
maton oli kirjeesi saapue-
minen minulle ! -- Se oli kuin
kaiken kaukaisesta mennei-
syydestä ! --

Olen ollut odottanut niin suur-
ta huomattaisuutta sulle, mi-
nua kohtaan. Kiitos siitä !

Kysyit, josta huolen tulostasi
olevan siidellä todellista iloa.
Loydyn sanow ettet tunne si-
tiäni ! -- Jos hän jos-

kus on toivonut taparvansa si-
mia, tekee hän sen vielä myt-
kin, sillä tapansa ei ole muru-
tella ajatuksiaan.

Oleminen hyrällä jaällä!
Näitkin on jo vironnut. Hän oli
kylmetyttänyt itseensä, mutta
on nyt aivan terve ja mieta-ja-
raimulla tuulella! —

Hänen mielestään kun tu-
let tänne, niin viipyisit kauem-
min kuin kvari, kolme päivää,
vaikka ja kunkaudenkin.

Kun tulin kotiin, kerroin tulo-
houmuistasi ja näin että näi-
koviin ihastui siitä! —

Wastalahjan
toivossa lahjoittaminen ei ole
mikään lahja! — — —
Väkemiän asti! Terve tuloa!

Maija.